

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/88/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618202462
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7618202462.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Aleny Mikovej, v spore žalobcu mal. L. U.a, nar. XX.XX.XXXX, bytom P., S. XX, zast. zákonným zástupcom C. U., nar. XX.X.XXXX, bytom tamtiež, právne zast. JUDr. Ivetou Fabianovou, advokátkou, Spišská Nová Ves, Štefánikovo nám. 5, IČO: 42 241 481, proti žalovaným 1. H. P., nar. XX.X.XXXX, bytom P., S. XXX, zast. JUDr. Miroslavou Slovinskou, advokátkou, Spišská Nová Ves, Štefánikovo nám. 13, IČO: 42 319 617, 2. Generali Poistovňa, a.s., Bratislava, Lamačská cesta 3/ A, IČO: 35 709 332, zast. MST PARTNERS, s.r.o, Bratislava, Laurinská 3, IČO : 36 861 545, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 11C/18/2018-141 z 9.1.2019 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovaným v 1. a 2. rade sa ich náhrada n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobu žalobcu zamietol a tiež rozhodol, že žiadna zo sporových strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca voči žalovaným domáhal zaplata sumy 3.753 € titulom bolestného tvrdiac, že žalovaný v 1. rade sa dopustil prečinu ublíženia na zdraví, keď dňa 19.1.2016 pri cúvaní ho zachytil spodnou časťou vozidla a spôsobil mu tak viaceré zranenia, za čo trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 16.8.2016 sp. zn. 5T/78/2016-215 bol uznaný vinným a bola mu aj uložená povinnosť nahradiť mu ako poškodenému z titulu bolestného škodu vo výške 3.709 € a uplatňovaná suma predstavuje ďalšie bolestné nárokované na podklade lekárskeho posudku vypracovaného dňa 8.8.2016 E.. E. P.. Vzal do úvahy obranu žalovaného v 1. rade, ktorý navrhol, aby škodu konajúci súd primerane znížil berúc do úvahy, že na vzniku škody sa podieľal aj samotný žalobca tým, že sa pohyboval po vozovke, hoci mal možnosť pohybovať sa aj mimo nej a vzniesol aj námietku premlčania nároku. Taktiež prihliadal na námietky žalovaného v 2. rade ktorý upozornil, že pri likvidácii poisťnej udalosti žalobcovi už poskytol poisťné plnenie vo výške 3.753 € a teda 50 % z pôvodne uplatňovaného poisťného plnenia vo výške 7.506 € a rovnako vzniesol námietku premlčania. Podrobne reprodukoval obsah ďalších vyjadrení sporových strán ako aj obsah výpovede žalobcu. Z trestného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves 5T/78/2016-215 zo dňa 16.8.2016 mu vyplynulo, že ním žalovaný v 1. rade bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví, pretože dňa 19.1.2016 v čase okolo 16.00 hod. pri vedení motorového vozidla zachytil jeho spodnou časťou žalobcu a spôsobil mu tak zranenia s dobou liečenia v trvaní 28 dní a týmto rozhodnutím okrem trestu žalovanému v 1. rade bola uložená aj povinnosť nahradiť žalobcovi z titulu bolestného škodu

vo výške 3.709 €. Zo znaleckého posudku č. 43/2016 vypracovaného E.. C. U., B.. zistil, že znalec určil bodové ohodnotenie ujmy na zdraví u žalobcu titulom bolestného v rozsahu 210 bodov. Z obsahu pripojeného trestného spisu - zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 10.6.2016 mal preukázané, že zákonný zástupca maloletého žalobcu uplatnil za syna bolestné vo výške 3.709 €. Z lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 8.8.2016 vypracovaného E.. E. P. zistil, že táto bodovo ohodnotila bolestné žalobcu v rozsahu 425 bodov. Z oznámenia o likvidácii poisťnej udalosti zo dňa 4.11.2016 mu vyplynulo, že žalovaný v 2. rade vyčíslil žalobcovi titulom náhrady za bolestné v rozsahu 425 bodov po 17,66 € sumu spolu 7.506 € a túto z dôvodu spoluviny krátil o 50 % a žalobcovi na účet poskytol sumu 3.753 €. Citoval § 420 ods. 1, 3, § 427 ods. 1, 2 a § 444 Občianskeho zákonníka a charakterizoval podmienky vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu. Po rekapitulácii nárokov žalobcu citoval aj § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a zaoberal sa uplatnenou námietkou premlčania. S poukazom na právnu vetu obsiahnutú v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Cdo/152/2010 zo dňa 28.2.2011 mal za to, že poškodený, ktorý o vzniku škody vie, má svoj nárok na súde uplatniť akonáhle má k dispozícii také informácie o okolnostiach vzniku škody, vo svetle ktorých sa javí zodpovednosť konkrétnej osoby dostatočne pravdepodobná. O tom, že maloletému žalobcovi bola spôsobená škoda na zdraví a kto za ňu zodpovedá tento vedel už pri samotnej nehode zo záznamov o dopravnej nehode spísaných políciou, resp. keď sa o týchto skutočnostiach jeho zákonný zástupca dozvedel po doručení upovedomenia a uznesenia o začatí trestného stíhania, čo je zrejmé z vyšetrovacieho spisu. V prípade nároku odškodnenia bolesti sa poškodený dozvedel o škode, resp. jej výške v čase, kedy bol jeho zdravotný stav ustálený a kedy bolo možné vykonať bodové ohodnotenie bolesti. Na podklade lekárskeho posudku vypracovaného v trestnom konaní znalcom E.. C. U., B.. dňa 10.4.2016 bol toho názoru, že zdravotný stav žalobcu na hodnotenie bolestného bol ustálený najneskôr dňom jeho vypracovania, a teda 10.4.2016. Subjektívna premlčacia lehota na uplatnenie nároku na bolestné takto žalobcovi uplynula najneskôr dňom 10.4.2018 a keďže žaloba bola na súde podaná až 20.4.2018, je uplatnený nárok titulom bolestného premlčaný. Uviedol ďalej, že žalobca si až dňa 8.8.2016 dal vypracovať ďalší posudok o bolestnom u E.. E. P. a táto bolestné bodovo ohodnotila v rozsahu 425 bodov, avšak takúto škodu si žalobca v trestnom konaní neuplatnil a až po krátení jeho nároku z dôvodu jeho spoluúčasti v rámci vyporiadania poisťného nároku si tento uplatnil v prebiehajúcom konaní. Nakoľko samotná iná výška vyčíslenej hodnoty bolestného neznamena zmenu v momente začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty a nemá vplyv na jej už začatý priebeh, neskoršie vypracovanie nového posudku nemalo vplyv na premlčanie nároku. O trovách konania rozhodol podľa § 257 CSP po vyhodnotení majetkových, sociálnych, osobných a zárobkových pomerov žalobcu a povahy sporu, keďže žalobca je maloletý a bolo by voči nemu nespravodlivé, ak by bol zaviazaný hradiť žalovaným trovy konania, keď jeho postup pri podaní žaloby nebol výsledkom svojvôle, ale vychádzal pri ňom z lekárskeho posudku E.. E. P..

3. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie uplatniac odvolacie dôvody upravené v § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Mal za to, že až trestným rozkazom 5T 78/2016 zo dňa 16.8.2016, ktorý sa stal právoplatným ku dňu 31.8.2016 sa presne dozvedel, kto škodu spôsobil. Čo sa týka krátenia výšky plnenia za údajnú spoluvinu poukázal na dôkazy vykonané v trestnom konaní, kde bolo jednoznačne preukázané, že v čase nehody nemal kam inam ísť a s ohľadom na stav komunikácie nemal inú možnosť pohybu, a tak sa na vzniku škody nepodieľal a krátenie bolestného v danom prípade nebolo dôvodné. Neodporovalo zákonu, ak si bolestné dal ohodnotiť aj E.. P., keďže jeho bolesti neboli ohodnotené E.. U. v plnej výške. Až E.. P. sa zamerala na ohodnotenie všetkých jeho vytrpených bolestí, čo viedlo k navýšeniu bodového ohodnotenia a jeho spresneniu. O tom, že žalovaný v 2. rade krátil jeho bolestné sa dozvedel až 4.11.2016. Pritom jeho zdravotný stav bol ustálený ku dňu 8.8.2016, kedy mu bola navýšená suma bolestného na 7.506 € a až v tomto okamihu sa dozvedel o presnej výške škody. S prihliadnutím na to, že ku dátumu 8.8.2016 nepoznal presnú výšku škody, nemohol si ju pred orgánmi činnými v trestnom konaní ani uplatniť a od momentu uplatnenia si nároku u žalovaného v 2. rade lehota na premlčanie podľa neho spočívala a neplynula.

4. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Stotožnil sa s právnym posúdením uplatnenej námietky premlčania vykonaným prvoinštančným súdom. Citoval vybrané časti z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Cdo 152/2010 a M Cdo 37/2000, ako aj sp.zn. 6 Cdo 185/2010 a upozornil, že žalobca zámerne opomenul uviesť dátum, ku ktorému mal byť jeho zdravotný stav ustálený. Mal za to, že z lekárskeho posudku vypracovaného v trestnom konaní znalcom dňa 10.4.2016

je zrejmé, že zdravotný stav žalobcu bol ustálený najneskôr dňom jeho vypracovania, a tak už ku dňu 10.4.2016 znalec mohol ohodnotiť a aj ohodnotil bolesť utrpenú žalobcom. Z týchto dôvodov zdravotný stav žalobcu nemohol byť ustálený až ku dňu 8.8.2016 a len iná výška vyčíslenej hodnoty bolestného neznamená zmenu momentu začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Pre posúdenie okamihu, kedy sa poškodený dozvedel o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá je pritom rozhodujúci okamih, kedy tento zistil skutkové okolnosti rozhodujúce pre úsudok o zodpovednom subjekte a nejedná sa pritom o nespochybniteľnú istotu o takomto zodpovedajúcom subjekte, na čom sa ujednotila aj súdna prax. Vzhľadom na uvedené nárok žalobcu je nevyhnutné pokladať za premlčaný.

5. Žalovaný v 2.rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol toto vyhodnotiť ako neopodstatnené. Trval na tom, že najneskôr od vypracovania znaleckého posudku E. C. U., a to dňa 10.4.2016 mal poškodený vedomosť o škode, ktorá mu bola spôsobená a kto mu ju spôsobil a najneskôr od tohto dňa mu začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba, ktorá uplynula 10.4.2018 a žaloba takto bola podaná až po jej uplynutí. Poukázal taktiež aj na záver znalca prezentovaný v trestnom konaní, podľa ktorého technickou príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody bol aj pohyb chodca po vozovke, čo viedlo ku kráteniu poisťného plnenia vo výške 50% z dôvodu spoluzavinenia žalobcu.

6. Žalobca vo vyjadrení ku stanoviskám žalovaných zo dňa 4.3.2019 zotrval na odvolacích dôvodoch a na názore, že svoj nárok si uplatnil riadne a včas.

7. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok vrátane výroku o trovách konania potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, lebo z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov je vecne správny .

8. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 3 CSP).

9. Žalobca podal odvolanie z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods 1,2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192,193 a 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

11. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

12. Ani jeden z uplatnených odvolacích dôvodov nebol naplnený. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, pričom vykonané dôkazy hodnotil podľa ust. § 191 ods. 1, 2 CSP, t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich

vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, v hodnotení jednotlivých dôkazov nebol zistený žiaden logický rozpor. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývajú alebo v konaní nevyšli najavo. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP preto nebol naplnený. Súd prvej inštancie v danom prípade skutkové zistenia podradil pod správne hmotnoprávne predpisy a vyvodil z nich správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, preto nebol naplnený ani odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

13. Podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, v ktorých sa súd prvej inštancie dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami potrebnými pre rozhodnutie o uplatnenom nároku, vrátane všetkých tvrdení a námietok účastníkov konania.

14. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a dopĺňa nasledovne:

16. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na náhradu škody, spočívajúcej v bolestnom. Žalovaní v 1. a 2. rade účinne vzniesli námietku premlčania, súd prvej inštancie sa ňou zaoberal a dospel k správne mu záveru, že nárok žalobcu je premlčaný, a to vychádzajúc z názoru, že zdravotný stav žalobcu bol ustálený najneskôr dňom vypracovania znaleckého posudku znalcom E.. C. U., B., ktorý dňa 10.4.2016 ohodnocoval bolestné maloletého.

17. V zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo na náhradu škody premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa právo na náhradu škody najneskoršie premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

18. Účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť svoje povinnosti. Ak uplynula zákonom stanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej stanoveným spôsobom svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tým dosiahnuť stav, v rámci ktorého sa už oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Následkom účinne vznesenej námietky premlčania v občianskom súdnom konaní je, že premlčané právo nemožno oprávnenému priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka). S prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania súd posudzuje prednostne opodstatnenosť vznesenej námietky premlčania ešte pred prípadným zisťovaním výšky a pod. porovnaj R 29/1983).

19. Občiansky zákonník v § 106 ustanovuje premlčaciu dobu subjektívnu (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a objektívnu (§ 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ich začiatok je upravený odlišne, pričom ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému prípadne ešte plynie druhá premlčacia doba. Občiansky zákonník viaže premlčanie práva na náhradu škody uplynutím subjektívnej dvojročnej premlčacej doby na podmienku vedomosti poškodeného: a/ o škode - majetkovej ujme určitého druhu a rozsahu vyčísliteľnej v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde; b/ o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby môže byť teda rozdielny vo vzťahu k vedomosti poškodeného o škodcovi a k jeho vedomosti o škode.

20. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca sa o tom, kto za škodu zodpovedá, dozvedel už v priebehu trestného konania vedeného proti žalovanému v 1. rade pod

č. ORP-59/1-VYS-SN-2016, v ktorej veci obžaloba Okresnou prokuratúrou Spišská Nová Ves na príslušnom súde bola podaná 21.7.2016, keď trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví bolo vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Spišská Nová Ves - odborom kriminálnej polície začaté 4.2.2016 a o stíhaní žalovaného bolo rozhodnuté uznesením z 25.4.2016. Pri posudzovaní otázky, kedy sa poškodený dozvedel o tom, kto za škodu zodpovedá je nutné vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti o tomto prvku (nestačí teda len možnosť dozvedieť sa o ňom). V zmysle zaužívanej súdnej praxe sa poškodený o tom, kto za škodu zodpovedá dozvie v okamihu, kedy preukázateľne získal informáciu o skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, ktorá určitá (konkrétna) osoba za škodu zodpovedá. Nejedná sa tak o nespochybniteľnú istotu o takomto zodpovedajúcom subjekte a ani o stav právneho záveru o zodpovednosti takejto osoby. Plynutie tzv. subjektívnej premlčacej doby u práva na náhradu škody sa teda neodvodzuje až od právoplatného rozsudku, ktorým bola uznaná vina škodcu za spáchanie trestného činu. Aj pokiaľ ide o otázku nadobudnutia vedomosti žalobcu o škode sa odvolací súd stotožňuje s názorom prvoinštančného súdu, že žalobca túto vedomosť získal už z posudku o bolestnom, ktorý bol znalcom E.. C. U., B.. vyhotovený 10.4.2016.

21. Pri odškodňovaní je potrebné zásadne vychádzať z toho, že jednotlivé nároky na náhradu škody na zdraví sú samostatnými nárokmi, pri ktorých bežia samostatné premlčacie doby. Počiatok ich behu je stanovený okamihom, kedy sa poškodený dozvie o škode a zodpovednej osobe, ako to už bolo uvedené vyššie. Počiatok subjektívnej premlčacej doby u práva na náhradu škody sa viaže na okamih, kedy poškodený preukázateľne nadobudol vedomosť o tom, že mu vznikla škoda a kto za ňu zodpovedá a nezávisí teda na tom, či a kedy si poškodený zabezpečí dostatok dôkazov alebo kedy sa vytvorí pre neho priaznivejšia procesná situácia na to, aby skutkové okolnosti, o ktorých má vedomosť, mohol v súdnom či inom konaní preukázať. Súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že v prípade nároku na odškodnenie za bolesť sa žalobca dozvedel o škode v čase, kedy sa jeho zdravotný stav ustálil a bolo možné objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolesti. Je zrejmé, že znalec E.. C.I. U., B.. dňa 10.4.2016 zdravotný stav žalobcu považoval za ustálený a bolestné za zlomeninu šiesteho až deviateho rebra vľavo, za poúrazový zavretý pneumothorax, za pomliaždenie pľúc a ľavej obličky, ako aj za odreninu na ľavom predkolení stanovil na 210 bodov. Žalobca si síce neskôr dňa 8.8.2016 dal vyhotoviť ďalší lekársky posudok o bolestnom, a to E.. E. P., ktorá bolestné stanovila až na 425 bodov, avšak neprodukoval v konaní žiaden dôkaz o tom, aby dňa 10.4.2016, kedy svoj posudok vyhotovil E.. C. U., B.., jeho zdravotný stav nebol ešte ustálený (posudok E.. E. P. sa k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu nevyjadruje). Je potrebné tak vychádzať z predpokladu, že znalec v trestnom konaní vyhotovil znalecký posudok o bolestnom a u žalobcu v tej dobe nemohlo ísť o neuzavretý a neustálený zdravotný stav. Ak mal žalobca pochybnosti o správnosti znaleckého posudku E.. C. U., B.., mal si bezprostredne po oboznámení sa s ním zabezpečiť eventuálny iný znalecký posudok vychádzajúc z dôležitej zásady občianskeho súdneho konania vyjadrenej ako „vigilantibus iura“ („každý nech si stráži svoje práva“). K prípadnému prerušeniu plynutia premlčacej lehoty počas trestného konania je nevyhnutné uviesť, že v ňom si žalobca nároky plynúce z posudku E.. E. P. vôbec neuplatnil. V adhéznom konaní si totiž žalobca uplatňoval nárok na náhradu škody na základe posudku E.. C. U., B.. a z titulu bolestného v trestnom rozkaze Okresného súdu Spišská Nová Ves 5T 78/2016-215 zo 16.8.2016 žalovaný H. P. bol (právoplatne) zaviazaný poškodenému zaplatiť sumu 3.709 €.

22. Vzhľadom na uvedené a neexistenciu odvolacích námietok, ktoré by boli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť preskúmaného rozsudku bol tento potvrdený ako vecne správny. Nad rámec tohto záveru sa žiada doplniť, že nároky žalobcu v podstatnej miere už boli (či budú) uspokojené, keď na základe výsledkov trestného konania mu žalovaný v 1. rade mal zaplatiť sumu 3.709 € (na podklade posudku E.. C.I. U., B.. znejúceho na 210 bodov) a žalovaný v 2. rade mu poskytol náhradu bolestného vo výške 3.753 €, hoci vychádzajúc evidentne z počtu bodov 425 ustálených E.. E. P. (viď oznámenie o likvidácii poisťnej udalosti zo 4.11.2016 na č.l. 35 spisu).

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 a § 257 CSP berúc do úvahy povahu a charakter sporu a predovšetkým osobu žalobcu, ktorý utrpel poškodenie zdravia a je stále neploletý, keď žalovaný v 2. rade náhradu trov odvolacieho konania ani nežiadal.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).